

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap augusztus 27^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Félévi díja helyben képekkel 5 ft borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

F a - J a n k ó.

(Novella.)

Magyar országnak egyik alföldi városában nevedekék Tivador, tehetsz szülők magzatja, minden kortársaitól elkülönözve. Szülői annyira szorgoskodtak őt a' társas élet rosz következményeitől megóvni, hogy még nyilvános iskolába sem járaták, hanem házi tanítót fogadtak neki, kinek felügyelése alatt a' napok nagyobb részét foglalkozva tölté; pihenő óráiban szabad volt magát a' ház megetti nem igen terjedelmes kertben hintázással 's más illyes játékokkal mulatni, vagy, az olvasásnak nagy barátja lévén, mellőzve a' csábító regények fáját, szellemét és szívét Campe utazási rajzaival képezni 's erősíteni. Így nevedekék, a' világ forgására vagy az atyai lak szűk körén kívül történetekre keveset ügyelő, kedvencz hőséhez, Robinzonhoz, hasonlítva. Midőn 14-dik évét meghaladá, kezdé őt atyja (ki kereskedő volt, azonban szerencsés körülmények 's olasz országban kötött kereskedési szövetség által annyira gyarapodott, hogy eddig kicsiben üzött kereskedését már csak nagyban folytatná) író teremébe vezetni, hol számadással 's levelezéssel kellett foglalkoznia. De ezen új állapotjában is atyjával tett sétái vagy sétalovaglásai, 's koronként beteges anyjával tett kikocsizásin kívül, ritkán engedteték neki szülőinek rokonainál tisztelkedési látogatást tenni; ott is a' multság már nagyon tul haladt rendén, ha a' szokott egésség miben léte iránti tudakozáson, időjáratról vitatkozáson kívül, még a' divatokról is, vagy, mi több, a' város személyzetéről 's nevezetesen eljegyzések és menyekzőkről kezdének értekezni. A' többi kereskedők fijaival társalkodástól is egészen elvoná szigorú atyja; mert a' régi tisztos idők erényeiben nevedekett agg nem egyezhetett-meg ezen ifjak fogalma 's modorjával; minthogy ezek Pestről, Bécsből, 's a' dúsabbak még Berlinből, Amsterdamból 's Parisból is, hol utaztak, magukkal hozák a' veszélyes francia regényességet, melly nagy szakálaikban határozódék, mint Sámson ereje hajában; a' házasságról 's erényről bölcsel-

kedtek, és minden tekintet daczára 's a' város aggjainak nagy kedvetlenségére oppositionalisták voltak.

De szigorú atyja parancsán kívül még azon kínos érzet is visszartenté Tivadort kortársait, mely az elkerülhetlen velek találkozásakor keblét dülá; mert nyilván látta, mi gunynyal vetik-meg, — ha koronként ellenek szólni bátorzkodék olly tárgyakban, mellyek ártatlan nézetei szerint a' való élet törvényeivel összeütközők voltak. — Tapasztalatlanságaért őt kortársai Tökfilkónak nevezék; de mivel esinos testalkatára 's rendes arczvonatira nézve e' nevezet nem volt egészen rá illeszthető, a' legelménczebb őt Fajankónak keresztelé. E' névvel nevezék őt ezentul társalgó gyüleseikben az ifjak, 's a' divati világ viszonyaiban járatlansága 's egyszerűsége kifogyhatlan forrása lön az őt tárgyazta szeszélyes elbeszéléseknek 's tréfáknak. Ha bár a' róla folyt anecdoták költöttek voltak, még is megszegyeníté a' legmerészebb képzelgést is azon befolyása, melly által tudta nélkül két család akaratját 's házi viszonyait parancsolólag kormányzá, 's élte szerencsáját mintegy álmodva fáru rázá.

Az első lelkésznek szülő városában két leánya volt, 's az ifjabbik, Maria, Tivadorral majd egykorú levén ezzel a' vallás ágazataiban együtt taníttatott. Már ekkor nevezhetlen, de nagy hatást tön a' szelid, nyájas leányka Tivadorba; soha jobban nem figyelmeztet, mint midőn Maria felelt: még is meg nem foghatá, mint lehet, hogy mindig csak Maria hangja, 's nem feleletei nyomódtak elméjébe, és bármí figyelemmel függött az oktató lelkész tanításain, tekintete végre is csak a' kék szemű, szög hajú leánykára fordult. Az imádságok és szent igék közül, mellyeket utazó kortársai francia 's német országban rég elfeledének, ezt kedvelé leginkább: „Előbb az Isten országát igyekezzetek elnyerni!“ — De mi volt ennek oka? — Nem akarjuk ugyan ajtatosságát kétségbe hozni, ha mondjuk, nem egyéb, mint hogy Maria nyilvános vizsgálatban ezt felelte. Mariát ő ezután is láthatá; nevelésének hiányai és szülőinek barátsága a' lelkész iránt gyakran nyitának utat neki annak lakába; mi több, még gyóntatója is volt a' lelkész, mint szintén családjának is; és a' tisztes ősz annyira kedvelé az ifjat, hogy később, midőn aggsága miatt a' többi gyónók meghallgatását 's az isteni tisztelet elvégzését helyettesére kelle bíznia, örömmel áldozott az ifjúnak egy órát; 's ennek multával, tisztes, régi szokás szerint az asztalnál marasztaték, hol némi enyhítő szerek mellett szabad volt rövid ideig a' leánynyal 's anyjával mulatnia. Illy alkalomkor még inkább nevedék Maria iránti szerelme, mi több, őrszellemének kezdé tekinteni, midőn a' vidor Minka, Maria testvére, egymásra halmozott kérdésekkel, 's néha pajzánkódásaival za-

varba hozá, mellybül Maria feleletével kíségité, 's nénjét lassú piron-
gatással elriasztá.

Tivador elébe, bármí ügyetlen 's tapasztalatlan volt is egyébiránt
a' társaságokban, némelly szavak kétes fényű táját varázslák a' tár-
sas életi viszonyoknak, 's némelly rajzképeket tüntetének lelke elébe,
mellyeket lassan munkáló képzelgése vidám színekkel feste-ki. Ne-
hány távulrólí agg, fecsegő rokon nőnek legkedvesebb foglalatossá-
ga volt arról beszélni, kik nőszülnek, kik mátkásak, kik hivatalo-
sok menyekzőre, az mikor lesz, 's több e'félérről; sőt egy napon mi-
dőn látá, egyik rokona, ki szülőit mátkájával meglátogatá, mint csó-
kolá azt meg többek jelenlétében, ezen jelenést Tivador sokáig nem
feledheté; szendergő 's éber álmái mátkájához hajlott sógorát tünte-
ték elébe, kit két eper-ajk fogadott-el hó vágygyal, kire mosolygó
szem tekintett; 's koronként arról is eszmélt, valljon az ő ajkai ké-
pesek lennének-e illy édes játéokra. E' mellé még szülőinek mintául
veendő boldog házassága is járult, néha gyöngéd nyájasságokkal fű-
szerezve, midőn p. o. atyját hivatalos kötelessége utra szállítá, vagy,
mi gyakran történt, midőn hosszas távullét után olasz országbul tért
vissza. — De legélénkebben emlékezék arra, mint hajolt keserű kö-
nyűket hullató anyja, kis huga halálakor, atyja vállaira, nála mint-
egy védelmet 's vigasztalást kereső. Később az esketésnél e' szép
szavak: „Örömben fájdalomban, szükségben halálban, legyetek hívek
egymáshoz“ kitörülhetlen betűkkel tapadtak szívéhez, 's illy jövőndő,
nyájas élet reményével foglalkozó gondolatai ismét Mariához szállong-
tak, kit előbb holt testvére pótlásaul hugának kívánt, de most annak
lehetlenségéről meggyőződve, nejének ohajtja. E' mellett régi barátja
szivességére is számolt, kivel minden megfontoltabb nézetét vak hiede-
lemmel közlé ugyan: e' tündérképeket mindazáltal még sem merészlé
testtel ruházni; 's valamint egy fagypontra jutott pohárvíznek leg-
csekélyebb mozditás is más alakot ad, ugy változtatá Tivador álmait
's ábrány-képeit atyjának egyetlen szava egy különös esetté.

Tivador huszadik születésnapja beköszöntött, 's ez András napja
volt. Már gyermekeibeiben nagyba vevé, hogy születési napját az
egész kereszténység megünnepli: e' szerint, hogy részéről ő is meg-
feleljen magáért, néhány garassal megajándékozá a' harangozónak
gyermekait, csak hogy őt az isteni tiszteletre harangozni engedjék. —
Szülői szokás szerint néhány vendéget hívtak ebédre, mi közben sze-
rény kisvárosi elménczségek 's tréfák villanának-meg. A' beszéd ter-
mészetesen leginkább napunk hősről folyt, 's némelly agg nő atyjá-
nak nem hízelkedheték semmivel inkább, mint ha fijának erényes ne-
velése, deli termete, 's izmossága felől szóllott. — „Már az igaz!
— mond az örömeiben egy pohárral többet ivott ősz — idejéhez képest

elég izmos, 's ma holnap ideje lesz, hogy megházasodjék.“ — Anyja, kit ez igék kellemes álmadozásba ringatának-el, ki előtt legbájlóbb képei tüntek-fel hajdani ifjúsága boldog első szerelmének, mosolygva mondá: „Ugy ajáljuk őt a' mai szentnek oltalmába, kinek született védencze.“ — A' felállott társaság poharait összekocczantá, 's Andrást több ízben ismételve élteté.

Bár mi kevés komolysággal kiáltaték is ezen ivóktól került elköszöntés, András védencze agyában még is új világot támaszta, mellynek atyja iránti viszonya még derültebb fényt adott. Általános fiúi 's tanulói kötelességén kívül atyját még ön szántából válalt tömördek szolgálatokkal kötelezé-le, mellyeknek jutalma, tettének megismerése 's barátságos köszönet lön. Mi atyját örvendetesen lepheté-meg, tudta nélkül, sőt mielőtt tán rá gondolna, megtörtént, 's így a' fiú maga körül érdem-kört vont. Benne a' szülők iránti engedelem, vonzódás, készség, szeretet 's kedvező érzés találtaték; tiszta természet volt, és minden furcsaságokra 's tévedésekre vezető ügyetlensége, piperétlen létének bélyegét viselé.

Tivador, atyjának e' gondatlanul kireppent szavait hallván, gondolá, most van alkalma azt legkellemesebben meglepni, 's erősen hitte, hogy atyjának e' szavai, szokása szerint biztatás voltak. — E' pillanatban eszébe ötlének még sógora lakodalmán ejtett azon szavai is, hogy fija már sok örömet szerzett neki, de illyet, hogy őt egy kedves menynyel lepné-meg, még eddig nem. Ezen öröm-szerzés is olly szükséges meglepetésnek tartá, mint néha kora virággal, vagy ohajtva várt levélnek a' postárul időelőtt elhozásával gyakran tette. Szerelém által izgatott szive tehát gyorsan határozott. Házasodni e' szerint akart; kit? — már ezt tudá, — de miként? — arról nem is eszmélt. — Atyjával e' felett értekezni, szükségtelennek tartá, mert magával foglalkozó valója szigorú atyjának e' szavait követé: „nem kell minden szándékot előre kifecsegni, kiharangozni, — nyugottan kell a' dolgot maga folyamatjára bízni.“ — Még nem hangzott-el a' pohár-csörgés határozata, a' szende Mariával összekelni, lelkében végezve lön. 'S mig esti szánkázás közben a' novemberi fagy többi poharazóink lelkesülését megdermeszté, Tivadoré még inkább fellángolt; 's a' csörgők hangjai édes álmadozásba meríték a' köpönyegébe burkolt 's jövő szerencséjén merengő ifjút.

A' következő nap vasárnap volt, így a' célnak kivitelére éppen alkalmas. Tivador, kedvese atyját látogatván egy alkalommal megismerkedék a' házasság lényeges formájival. Ő t.i. egy ifjút talált ott, ki mint vőlegény jelent-meg a' lelkész oktatásait hallgatandó. Ekkor tudá-meg, hogy lakodalom előtt még nehányszor kihirdettetni, 's ezen előleges készületekhez világi törvényhatóság bizonyítványával

is ellátva kell lennie. Tudta, hogy atyja ma templomba jó, 's legkellemesebben a' szónoki székből gondolá meglephetni. Éppen elsőt hangoztak, midőn a' bíróhoz indult, hogy mindent eligazítson. Szégyenére azonban meg kell vallanunk, hogy Maria megegyezésére még csak nem is gondolt, 's félünk, hogy ez által némely szép olvasónénk kegyét elkoczkázhatná: de szolgáljon mentségeül annak tudása, hogy ez nem zsarnoki kény, hanem csupa ártatlanságból történt: ő azt hitte, hogy ennek így kell lenni.

Rövid várakozás után bebocsáttaték. A' szeszélyes sors, mely gyakran csudálatosan keveri kártyáit, itt is vidám arcczal mosolygott reá. A' bíró, kinek előtte való nap vendégei érkeztek, sarkantyús eszímában, vadászatra készültten fogadá őt, mert barátjainak kedvéért egy agarászó vadászatot rendelt; az udvarban pedig fekete erdélyije nyerített 's kapálózott, urához hasonló ingertől lelkesítve. E' sietsége nem engedé a' dolgot fejtegetni, mely más időben gyanús-nak tetszett volna előtte, 's így csak némileg csudálkozva kérdé: „Hogyan? illy fiatal korában akar ön már házasodni? Ezt meg nem foghatom!“ — „Én sem határoztam volna még rá magam“ — viszonzá Tivador — ha nem tudnám, atyámnak mi örömet szerzek, kívánatát megelőzve.“ — A' bíró e' nyilatkozást hitelesnek tartá, 's azt is megértvén, hogy ma fog először kihirdettetni, gondolá: az öregeknek oka lesz illy sietségre, melyet még lakodalom előtt bizonyynyal megjelentenek.“ — A' szükséges bizonyítványokkal ellátott Tivador néhány percz mulva elbocsáttaték, magával vivén a' bíró szerencsekívánatait, és szülőihez intézett tiszteletkérését; a' bírót pedig tajtékzó ménje, vendégeinek társaságában, mezőre ragadá, hol az első nyul látásánál mindenről megfeledkezett. *(Folyt. következik.)*

INNEPLÉS.

Művészek innepe Romában.

(Vége.)

Készen levén az ebéd, minden csoport a' maga vezérével zászlója körül helyet foglalt, 's miután a' művészek egésséges étvágya kielégítést nyert volna, az általános vidámság azonnal élénkebb kezde lenni. Hangos muzsika kíséretében számos pohár üritteték a' művésztetre 's a' művészek hosszas életére, mely üdvözléseket mozsarak durrogásai követték. Nincsen egy nép is Európában (a' törököt kivéven), melyet legalább egy művész ezen innepies alkalommal nem személyesített volna. Igen kellemes vala látni a' még fiatal erővel munkálkodó 's élő Thorwaldsent az ifjak körében, nem különben a' tisztes tájfestőt, Reinhardot, ki vidám kedvvel 's énekelve látsék feledni 75 éves korát, 's a' művészek örökös ifjúságáru szólló szép regényt valósítani.

Befejezésül minden művész a' maga fejedelme egésségére egy pohárt üritte, 's az alatt némelyek a' fekete kávé készítésével foglalatoskodtak, mel-

lyet nem sokára (valamint az édes, 's erőteljes romai hort) bőr csészékből kiszörpölének.

A' művészek elnöke erre kijelenté, hogy indulásra készülünk, 's régi szokás szerint a' barlangban levő oraculumhoz térjünk. Mindenki azonnal talpon állott, 's a' menet dob- 's trombita-szó mellett, gyalog egy setét barlang felé intézé lépteit, melynek hátuljában láng lobogott. Szép versekben idvezlé az elnök Szybillát, ki nem sokára fehér köntösben menydörgés 's villámlás között megjelent. Ugyan az elnök leginkább művészt érdeklő kérdéseket terjeszte elebe, melyekre néhány percz mulva lelkes és szellemi kifejezésekben kedvező feleletet nyerénk. A' költemény egy fiatal festőnek, Fried-nek szerzeménye volt, kit az elnök a' kedvező feleletek következtében szokás szerint megkoronáztatott.

Következtek az olympusi játékok: t. i. versenyfutás (gyalog és lóháton) egy Don Quixotte viaskodása széna-boglyával, birkózások, végre táncz, melyet minden művész saját nemzeti szokása szerint járt-el.

Hirtelen setét fellegek rejték-el előlünk a' nap sugarait, 's kevés várta zápor eső állott-be. Most tehát kiki a' visszamenetre (melly egyébkor csak 7 óra felé történik fákiya világ mellett) gyorsan elkészült, 's utnak indult a' vidám sereg, mely három órányi kelemetlen lovaglás után éppen akkor érkezék-meg Roma falai előtt, midőn ujra kiderülván az ég, felséges napnyugot fejezé-be a' felejthetlen innepiséget.

KÜLÖNFÉLE.

Egy század. Mars kisasszony most lépett 58-dik évébe. Vetélytársa az ugyan azon színpadon szende szerepekben tündöklő Anais k. a. valamivel ifjabb, de már ő is 42 évű. — „Marie“ című dramában mindketten 16 évű leányka szerepét játsszák; de minthogy $58+42=100$ évet tesz, így e' két 16 éves leánynak évsora egy századra megy. — Ez honi criticusainknak szolgáljon tudósítással, kik nem akarják binni, hogy a' 16 évű királynőt idősebb korú színészné is eljátszhatja.

Régi könyv-gyűjtemény. Angsburghan junius 30 kán temetének-el egy férjfiút, a' város ritkaságai közé méltán számíthatót, ugymint Windprecht régi könyv-árust, ki vakon születék, 's fiatalabb korában a' takácságot tanulta, de már 50 év óta ő könyvekkel 's rézmetszvényekkel kereskedett. Ritka literaturai ismeretekkel birt, 's bámulandó tapintása volt; ügyesen játszott majd minden hangszeren. Szinte 30.000 kötet könyvet hagyott hátra, és majd minden utazó tudós meglátogató. — 70-ik éveig fáradhatlanul üze a' könyvkereskedést.

Gyors haladás. Texasban Houston városa bizonyosság, mi gyorsan halad az új világban a' városok építése 's népesedése. 1836-ki decemberben készült e' városnak terve. Januarius 20-án épült az első ház, és most 4 fogadója, 13 tára, 200 háza és 2—3000 lakosa van, kik még ugyan nem igen gazdagok. Egy gőzös, 2 postahajó 's több sajka tartja fenn a' folytonos közlekedést Houston és Galvestone között.

Becsületelesség. Parisban a' két hónap előtt kimult D* pénzváltói ügyvivőnek szóbeli fogadása volt B* gazdag tö-pénzessel. Ez a' boldogultnak özvegyéhez ment, 's elmondá, hogy D* ur 16.000 frankban vele fogadott, 's a' fogadást elveszté, egyszersmind kérdé, ki akarja-e az özvegy fizetni férjének adósságát, noha adott szaván kívül más bizonyítványa nincs. — D*

asszony késlekedés nélkül elő von egy tárczát író szekrényéből, 's a' mondott összeséget éppen fizetni akará, midőn B₃ ur őt abban e' szavakkal akadályozá: „minthogy ön véleménye szerint a' fogadás törvényes, kérem, fogadjá-e tőlem a' mondott összeséget, mert én vesztém-el.

Rut a k. Mi nagy tévelygésben vannak azok, kik a' szép arczot hasznosnak hiszik. Ég óvjon tőle! — Ha halálos ellenem volna, nem kívánhatnék neki nagyobb gonoszt, mint szép arczot. Szépség a' legnagyobb baj. De a' helyett, hogy ez állításomat taglalnám, inkább néhány gyönyört szám-lálok-el azon számoszul, melyeket a' rutak éldelnek.

Először a' rut ember soha sem fiatal, és ez nem utósó haszna. A' szép ifjú bizalmatlanságot támaszt maga iránt, 's tanácsért soha sem kérdik. Néha néha rosszul is bánnak vele; sétálásoknál a' sált kell vinnie. széket hozni, kocsit előszóllítani 's a' t.—asztalnál utójára kap enni. Hiszen még fiatal, az öregek pedig tisztelendőek. Azt gondolná az ember, tánczvigalmaknál jobb dolga van. O nem! egy tánczbul sem maradhat-ki. — Fiatal hölgyek, aggnémberék mind övéi — de még sem! azt akarám mondani, ő mindnyájoké; mi tánczol, mi nem tánczol, és így két nemzedék nyugszik vállán. De ezért minden lépten kell is hallania, mi boldog; mi fölségesen mulatja magát, 's a' t. Mi szerencse van e' szerint a' szépségben és fiatalságban! Nem boldog-e, kit az ég rut 's kellemetlen arczezal áldott-meg?

Rut férjfiú nem tárgya a' féltékenységnek; így minden dámának udvarolhat. A' dámák szívesen fogadják hódolatát. Udvariságai megengedett élelmény a' nőnemnél; hízolgései tövistelen rózsák. Szabadon lehet az illatárban kéjelnie, szurástól nem félhet.

Rut férjfiak a' jó könyvekhez hasonlók. Minden anya gond nélkül hagyja őket leányainál. Erényességükül idomtalan alkadjok is kezeskedik. Mindenhol kedves vendégek ök: mert a' gyanúnak rút szörnye nines sarkukban. Mi több, gyakran keresik barátságukat, gyakran hivatják őket. Minden háznak titkait tudják; minden házi zajnak biztosai; azon hidelemben, hogy a' bizodalommal nem élnek vissza, nines titok előttük. Mindenki tudja, hogy szerelmi viszonyba nem elegyednek. Igen, de éppen e' figyelem létünknek gyönyöre, és kiapadhatlan éltető harmatként csepeg a' rut emberekre.

A' rut férjfiú mindig gyorsabban halad a' dicsőség után, mert ninesenek irigyei. Rutságát az ember gyakran sajátos arczvonallá emeli; éktelen vonásait gúnyos tekintetté, 's ügyetlenségét érdekes különczséggé. Így nyöl a' rutnak hitele éktelenségéhez mért viszonyban is, 's végre, ha senki szemébe nem nézhet, híres ember lesz.

Nem halljuk-e gyakran mondani, hogy ez vagy amaz rút képü ember soha sem hágott volna azon polezra, mellyen áll, ha tizszer több elmebeli tehetséget nem fejtett volna ki, mint esinosabb vetélytársai.

Ha a' rútsággal még pórias név is párosul, biztosan hihetjük, hogy o' két tulajdonságnak birtokosa mindenben szerencsés leend.

Ki tudja sok híres férjfiúr megbízonyítani, hogy szépek voltak? Éktelenség vezet célhoz, 's ez utóbbit szívből kívánom minden férjfiúnak, ki e' lapokat olvassa.

Kutyaper. Dán földön most egy különös per vonja magára a' közönség figyelmét. Egy fiatal pórhölgynek szülői, kit három vadász-kutya megtámadott, 's keményen megmarczangolt, panaszt tettek ez iránt a' helybeli hatóságnál, és ez a' kutyákat befogatta. Az ebek gazdáí minden felelet ter-

hét elháríták magukról, de a' kutyák kötélre ítéltettek. A' vadászok ezen ítélet ellen föllebb hivatkoztak, 's az ítélet végrehajtását meggátlá. Most mindenek figyelme a' hatóság kimondandó ítéletére van függesztve, valljon a' még fogoly kutyák vissza nyerik-e szabadságukat, vagy kivégeztetnek.

Mulattató. Beethovennak egy rokona, ki ettől koronként segítették, két hold földet vásárolt, 's ezentul „telek birtokosának“ írta magát. Ez utóbb annyira szokássá vált nála, hogy egyszer Beethovenhoz írt levelében is neve alá írta. Ez röviden 's durván ezt válaszolá neki: „Édesem! 6-dikán költ leveledből látom, hogy nagy számár vagy. Maradok rokonod, Beethoven Lajos, agyvelőbirtokos.“

EMLEKMONDÁS.

Emberi szeretet.

Ki szeretné az életet	Érzés nélkül tekintette,
Ott, hol nincs ember-szeretet?	A' ki csak elment mellette,
Hol a' siró kisedeket,	Hol a' bús inség könnyein
A' meggömbült ősz fejeket	Az izzadság vércseppein

Senki nem is szánakozott,
Ez, ez a' föld megátkozott.

Szentjóni SZABÓ LÁSZLÓ.

Dicsőség pontja. Van a' földön annál még dicsőbb pont is, mint mellyre csak ember emelhet embert. E' pont a' lelki függetlenség azon foka, mellybe kiki csak ön lelke ereje 's tisztasága által léphet.

GR. SZÉCHÉNYI I. után S. Karolina.

Nemzeti élet. Egész nemzet élete, olyan mint egyes emberé. Ezt és azt az életen keresztül ömlő emlékezet teszi egészszé, folyvást tartóvá, napról napra gazdagabbá. Töröld-ki a' lélekből annak ragyogó színeit, és ime az élet halva van.

Minden nemzet, melly elmúlt kora emlékezetét semmivé teszi, vagy semmivé lenni hagyja: saját nemzeti életét gyilkolja-meg; 's akármilyen más kezdődék ezen túl, az a' régi többé nem lesz.

SZEMERE Aurora (1835.)

Szórejtvény.

Fényes főhivatal nálunk, sok honfi viselte.

Első három jegy ingadozó növény.

E' három jegy, visszáról, tenger közü nemzet;

Tűz-vérű lovait kedvelik éjszakiak.

Két végső főleg dísz nyújthat az emberi arcnak;

Egy V-t toldj hozzá, 's elviszi értékedet.

Tedd lábnak fejedet, 's szívemet ved, így leszen egy pap,

Kit, mint több felelt, Phárao láncza nyomott.

K. J.

Előbbi rejtvény: vadász.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi uri, utsza 612.